

til at yde, da siger jeg mine Herrer, at der hos mig ingen Misforstaaelse er, og det gjør mig ondt, om det skal kunne uledes af den Skrivelse, som jeg i sin Tid har oversendt Finantsudvalget, at der har foreligget Tilbud om andre og større Offre, end dem, der tydeligt og klart fremgaa af Skrivelsen. Ribe Kommunalbestyrelse — det vil sige dens Flertal — har tilbudt at gjøre et Offer, som for den Intet har at betyde, og som jeg for mit Vedkommende ikke kan anse den for kompetent til at tilbyde. De have som Offer tilbudt deres Havn, men de have ingenfinde tilbudt at ville deltage i Beføstningerne ved at anbringe en Svingbro, for at Havnen kunde beseiles af andre Skibe end smaa Skuder, der kunde nedlægge deres Master, og de have ingenfinde, hvor megen Anledning der end var dertil, gjort Tilbud om at anlægge et nyt Havnebasin i Stedet for det, de vilde ødelægge. De have maaste frygtet for, at Indenrigsministeren, hvis de havde gjort saadanne Tilbud, vilde have sagt, at han ikke kunde modtage dem, thi jeg vil ikke komme til Rigsdagen og begjære, at den paany skal kaste 20,000 Rd. i Vandet til en Havn til Ribe; det var nemlig en saadan Beføstning, hvorom der var Spørgsmaal. Naar det nu siges, at man har tilbudt at ville bære Ulemperne, saa svarer jeg, at Flertallet har tilbudt det, men at der lige saa bestemt fra Mindretallets Side er protesteret imod, at man skulde gaa ind paa at ødelægge Ribe Havn, for at opfylde Begjæringen om at faae Banen Vest for Byen i Stedet for Ost for den, uagtet alle Hensyn, tekniske Hensyn, Hensynet til Oplandet, Hensynet til Byens Udvidelse, om man vil, tale afgjørende for at velge den østlige Linie. Selv om der virkelig havde foreligget et af den samlede Kommunalbestyrelse paa Byens Begne fremsat Ønske om at ville taale de Ulemper, der vilde være forbundne med, at man lagde en fast Dæmning tværs over Havnens Indløb, vilde jeg for mit Vedkommende have anset Byraadet for inkompetent til at gjøre et saadant Tilbud, og i den Henseende kan det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds være fuldkommen sikker paa, at Byen Ribe skal komme til at talke mig, fordi den ikke sit Lov til at gjøre det. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet; men der foreligger et Exempel fra en Naboby, Lønder, hvor der ligeledes, da Banegaardens Plads skulde velges, var en stor Storm om, hvor den skulde lægges. Nogle Aar efter var man imidlertid kommen til den Overbevisning, at det var det Rette, der var blevet truffet, og jeg for mit Vedkommende nærer ikke nogen Tvivl om, at det vil gaa lige saa i Ribe. Jeg sagde, at selv om der havde foreligget en Erklæring fra det samlede Byraad om, at det paa Byens Begne vilde tage imod de Ulemper, der vilde være forbundne med saaledes at se Havnen spærret, vilde jeg svare, at jeg ikke ansaa Byraadet for kompetent til at give en saadan Erklæring, og

i alt Fald vilde jeg som Indenrigsminister, som Bærg for Havnen, aldeles bestemt have modsat mig noget Saadant. Vilde man have anlagt et nyt Havnebasin, kunde vi have forhandlet om, hvor det skulde ligge, om man kunde derelinkvære det gamle o. s. v., skjøndt jeg tilskaar, at det vilde være stor Uret imod alle de Grundeiere, hvis Eiendomme ligge ved Havnen, og som derigjennem have deres væsentlige Værdi, hvilken de vilde tabe i det Dieblit, Havnebasinet blev lagt paa et andet Sted. Der er imidlertid intet Tilbud kommet derom, lige saa lidt som der er fremkommet Tilbud om at ville bære Byrderne ved at indrette en Svingbro. Delegerede fra Ribe Kommune have tværtimod ved Besigtelsesforretningerne udtrykkelig erkjendt, at der ikke kunde være Tale om at indrette en Bro over Havnen, saaledes at Skibe kunde beseile den; de have ikke vidst andet Raad, end at de Skibe, der skulde til Ribe, maatte indrette sig paa at lægge deres Master ned; ellers maatte de blive udenfor. Det er det Offer, man har tilbudt, og det er af den Bestaaffenhed, at jeg ikke har kunnet modtage det. Det ærede Medlem skal imidlertid endnu en Gang komme til at talke mig. Jeg havde nemlig aldeles bestemt maattet erklære mig imod det Forslag, der er stillet af Udvalgets ærede Formand, fordi jeg ikke vidste mindste Bæstend derom; man har ikke værdiget mig at gjøre den mindste Høvdensdelse til mig angaaende et Anliggende, som ikke kan udføres for de 10,000 Rd., og det ærede Medlem vil altsaa ikke forundre sig over, at jeg siger, at jeg vilde have anset mig forpligtet til bestemt at modsætte mig Forslaget. Derimod skal jeg ikke modsætte mig Udvalgets Underændringsforslag om de 5,000 Rd., idet jeg villig skal være med til at gjøre den Byrde, som vil komme til at hvile paa Ribe ved Broens Vedligeholdelse, saa lidet besværlig som mulig. Jeg skal altsaa sige, at skjøndt jeg ikke tør paatage mig nogen Forpligtelse til at skaffe en Tjernbro i Stedet for en Træbro for de 5,000 Rd. — i den Henseende er jeg ude af Stand til nu at have nogen Mening — antager jeg dog, at Betydningen af dette Underændringsforslag er, at Rigsdagen, selv om den skulde finde en Overstridelse, vil findes villig til at gaa ind derpaa, naar der samtidig præsteres en noget solidere Bro end den, som det ærede Medlem kaldte en Pindebro, men som jeg forresten kalder en forsvaerlig og god Bro, thi en saadan var Vedkommende i Følge Kontrakten forpligtet til at præstere. Jeg skal altsaa villig gaa med til at gjøre Byrden for Ribe saa lidt besværlig som mulig.

**J. Kruse:** Det er jo ganske vist en meget ubehagelig Stilling at være i, saaledes at staa skarpt overfor den høitærede Minister. Jeg skal ikke gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, men jeg tror, at de forfalskede Midler, som have været anvendte paa den høitærede Minister, have